hjem. Slagter Lange Petersen fik sig for øvrigt straks en ny Karl. — Blandt de seneste udviste fra Nordals findes desuden en ung Mand, som hverken er tysk eller dansk Undersaat.

Afdød Patriot. Forlæggeren af det bekendte „Sommers Hotel" i Flensborg, A. Sommer, er afgaaet ved Døden, 75 Aar gammel. Den afdøde, der hele Livet igennem bevarede sit danske Sindelag, nød megen Anseelse, hvilket gav sig synligt Vidnesbyrd, da han for et Par Aar siden fejrede sit Guldbryllup. Det danske Hotel ejes og bestyres nu af den afdødes Søn.

Fra Brødrefolkene.

Norge.

Stortinget har forkastet alle Forslag om Indførelse af direkte Valg i Byerne. Reglerne for Mandtalsførsel og Valgbestyrelse skal bestemmes ved Privatlov.

— Norske Stationsobligationer skal i Løbet af Høsten være indkøbt fra Udlandet for et betragteligt Beløb, mindst et Par Millioner Kr. Det har naturligvis været Banker, som med Høstens Kurser har set deres Fordel i at anbringe en Del af deres ledige Kapital paa denne Maade.

— Et Ynglingeherberge er oprettet af Kristiania Ynglingeforening. Det skal være et Hjem for unge Mennesker, der kommer til Byen i Haandværkerlære eller lignende. Lokalet blev forleden Dag indviet af Professor Waage, uagtet han var syg, saa han maatte bæres ind, holdt han dog en varm Tale for og til Ungdommen, hvis Vel ligger ham saa stærkt paa Hjerte.

Sverrig.

Den ny Udenrigsminister, Carl Logerheim, skildres i baade svenske og norske Blade som en sjælden dygtig Mand, til hvem man stiller store Forventninger. Hans Fader, Bedstefader og Svigerfader har betraadt den diplomatiske Bane, saa den er ham jo ikke saa ukendt. Hans Anskuelser er meget liberale og klare, og man haaber tillige i Norge, at han skal klare det unionske Spørgsmaal paa en for begge Landene heldig Maade.

— Den statistiske Opgave over Sverrigs Handel i 1898 er udkommet. De har i Aar specielt Interesse, da de med klare Tal viser de direkte Følger paa Sverrigs Omsætning af Mellemrigslovens Ophævelse. I 1898 naaede den samlede Omsætning med Udlandet en Værdi af 800,158,000 Kr. hvoraf 455,249,000 Kr. falder paa Indførslen, mens 544,090 Kr. falder paa Udførslen. Fra 1867 var Indførslens Værdi steget med 46.6 Mill. Kr. eller 11.5 Procent, mens Udførslens Værdi sank med 13.3 Mill. Kr. eller 3.7 pC.

— Paa Carl Johans Torvet i Stockholm og i Kungstrædgaarden samt i Berzelii-Park ser man siden Vinterens Indtræden hver Morgen et ret ejendommeligt Skuespil. Hvert Sted møder en Mand med en stor Pose Fuglefrø, og han strør om sig til højre og venstre, og Fuglene møder i store Skarer og mætter sig af Posens Indhold. Denne Scene har gentaget sig i mangfoldige Aar; det, er nemlig den danske Kronprinsesse, der siden hendes Gemal hjemførte hende som Brud til Danmark hver Vinter bekoster denne Uddeling til Lindring af de smaa Fugles Nød.

Udlandet.

Tre farlige Punkter.

Englands Fjender søger Lejlighed.

Der stod en Dag for kort Tid siden en højst kuriøs Meddelelse. Det var kun en Dødsanmeldelse, men over en Mand, som slet ikke er død.

Det gjaldt Emiren af Afganistan. Han skulde være død — og i den Anledning oprulledes der et skrækindjagende Billede af, hvad Fremtiden nu skulde bringe.

Nu er jo imidlertid Emiren af Afganistan ikke just en synderlig kendt, ej heller synderlig stor Fyrste, saa det kunde se ud, som om den dødsanmeldende Korrespondent var i Færd med at gøre en Myg til en Elefant.

Imidlertid: Meddelelsen var sikkert kun et Udtryk for de russiske Grossereres Ønske, men — hvis den havde været rigtig, kunde Korrespondenten virkelig med nogen Ret have oprullet sit mørke Fremtidsbillede.

Thi Afganistans og dets Emirs Betydning ligger ikke i dem selv, men i den Plads, de har faaet mellem Verdensrigerne: paa den sydøstre Grænse det store engelske Kejserdømme Indien og paa de andre Grænser bestemt russervenlige og russerafhængige Lande.

Naar man nu ved, at Indien endnu, trods Pest og Hungersnød er Østens Perle, og at England derfor vil værge dette ret dyrekøbte Land til det yderste — samt, at Rusland altid har fyntes godt om Indiens Rigdomme og trænger til en Søhavn mod Syd — saa vil man ogsaa kunne begribe, at Afganistan, Stødpuden mellem de to store europæiske Magters Omraade, spiller en langt større Rolle i Storpolitiken, end det ellers vilde kunne have gjort Regning paa.

Da de til Afganistan grænsende Nordveststammer i Indien — for et Par Aar siden — kæmpede deres lange Kamp imod den engelske Overmagt, fik de stadig Forsyning af Mænd, Geværer og Mulaher (muhamedanske Præster) fra Afganistan.

Men af Hensyn til Rusland kunde England ikke ret godt komme efter Emiren, der stadig forsikrede, at han selv var saa neutral, saa neutral.

Omkring hans Navn, naar det nævnes i de engelske Telegrammer, danser der nu stadig underlige Syner for de engelske Børsherrer. — Emiren er en Faktor, som der altid maa regnes med.

Og saa skulde han gaa hen og dø, just som Englands Børs ligger mat paa Grund af de sydafrikanske Taabeligheder. Det var dog næsten for meget, thi Rusland skulde nok være der med det samme.

Og ganske rigtigt. Enten Emiren nu kun døde i en af Moskows Grossererhjærner, eller hos en af bange Syner opfyldt Korrespondent — Rusland har i hvert Fald siden da stadig rørt ved det indiske Spørgsmaal.

Ikke saadan at forstaa, at Rusland en Dag gaar hen og spiser hele Indien, lige for Næsen af Englænderne — nej! her er det, ligesom i Sydafrikakrigen, Børsmændene der spiller Skak.

Rusland vil kun have sin „Indflydelse forøget" i Afganistan, for at det kan faa en Havn ved det indiske Hav. Og dette Ønske har selvfølgelig de fredeligste Hensigter. Det er kun Handelen, der vokser; den skal derfor gærne have nye Garantier.

Hermed stemmer det ogsaa tilsyneladende daarligt, at en russisk Hærafdeling forleden prøvede, hvor hurtigt den kunde naa ned til Afganistan. Man kan jo nemlig foretage Prøvefart ligesaa godt med militære som med civile Personer — og valgte man i dette Tilfælde de militære, saa kunde det jo være, fordi man ønskede Folk, der kunde rappe sig og som der var Appel i.

Forsøget var aldeles overvældende lykkeligt. Rusland kunde lykønske sig til den Hurtighed, hvormed sligt nu kan foretages — og de gamle Børsherrer er naturligvis heller ikke uglade.

Faktum er, at der er mere uroligt paa Afganistans Grænser, end England kan ønske — og de engelske Blade har gjort opmærksom herpaa.

Men Regeringen paastaar, at den har russisk Garanti for, at Czaren ikke ad krigerst Vej vil intervenere i Transvaalkrigen.

Men — nu et lille Oprør i Indien. Der er Stof nok, Muhamedanerne er om muligt mere praktiske end nogen Sinde; de glemmer aldrig Stormogulens herlige Eventyrrige — og slige Smaabevægelser kan et Rusland godt støtte, uden at Hans Almægtighed, Czaren, ved noget derom. Den nyeste Meddelelse gaar virkelig ud paa Oprørssymptomer. Og nu er jo en stor Del af den indiske Hærstyrke bortkaldt til Transvaal.

England har en Arvefjende. Det er Negus Menelik af Abessinien. Han har aldrig kunnet lide Englænderne; de har jo nemlig ganske lænpeligt taget det faktiske Herredømme over Egypten; Menelik har — og ikke med Urette — ment, at han, hvis Tyrkiet herskede over Egypten, vilde kunne tage sig en ordentlig Mundfuld af det lækre Sydægypten. Men fra Englænderne — det er jo under almindelige Omstændigheder aldeles haabløst. Negus Menelik har adskillige Gange drevet god Politik og mellem Aar og Dag modtaget han Gaver baade fra Rusland og Frankrig. Til Gengæld sender han Czaren nogle fine Heste.

Negus Menelik har endvidere jaget Italienerne ud af Afrika. Skal da England nu have Lov til at tage hele Sydægypten og ægyptisk Sudan, nu da Lord Kitchener har overvundet Mahdien, og denne selv er dræbt? Hvorfor skulde Menelik ikke have lidt?

Saa har England endda kaldt Lord Kitchener ned til Sydafrika, for at benytte ham som Generalstabschef under den nye Overgeneral Roberts.

Nu er Egyptens Skræk borte — og Menelik har Tid til at true England en Stump Land fra. Hvis han kan, vil han ogsaa gøre det.

Endelig er der de farlige Punkter, hvor England og Frankrig er Naboer.

New Foundland-Spørgsmaalet er i den sidste Uge bleven draget stærkt frem, og den franske Presse paastaar, at det maa ordnes nu, under denne gunstige Situation — og dette Spørgsmaal har jo før givet krigerst Anledning. — Det kan det endnu. Desuden glemmer Frankrig aldrig sine mange Børn i Kanada og den fordums Herlighed der.

Men den franske Regering har imidlertid ikke villet foretage noget Skridt i denne Retning endnu — den har givet samme Løfte som Rusland — den har derimod anset det for fornødent at udsende Tropper til Guiana, hvor man som bekendt ogsaa har Britter til Nabo. Sligt kan jo betyde allehaande. Vi skal ikke gisne derover.

Kun turde det fremgaa af hele Englands Stilling, at der er næppe nogen Grund for det til yderligere at forhale Krigen i Sydafrika. Thi dets Tropper kan bestemt ikke undværes, selv Lord Kitcheners Person kunde blive nødvendig i Egypten. Og han kan jo ikke være flere Steder paa en Gang.

England har aldrig følt saa stærkt og frygteligt som nu for Tiden, at det er ikke det bare Spøg at have Kolonier og Lydlande over hele Verden — samt en sammensvoren Flok Børsmænd i London, Mænd, som har indtaget Koloniministerens Hjerte med Storm.

England har blottet sin Svaghed. Dets Fjende skal vide at benytte sig deraf.

Om alt og alle.

Influenza i Frankrig. Hele Frankrig herjes af Influenza, eller La Grippe. I Renner er 200 Soldater syge, og i Seminariet er 40 unge Kvinder angrebet. Skolen er lukket.

Bazaines Hustru død. Madame Bazaine, Enke efter den under den fransk-tyske Krig saa omtalte Marshal Bazaine, er død i et Privathospital i en af Forstæderne i City af Mexico. Da Bazaine blev fængslet, udkastede hun en Plan for hans Flugt og gennemførte den med Held.

Præsterne i Holland holdt for en Tid siden et stort Bønnemøde i Rotterdam. Transvaalske Sange blev sungne og 5000 Florins indsamlede for saarede Boere.

Den russiske Adelsbank i Odessa, Rusland, er paa Fallitens Rand, da den sidder indemed Panteobligationer for 120,000,000 Rubler (1 Rubel = 51.5 Cent i Guld) i Godser, som er stærkt behæftet.

En finsk Avis begyndte at udkomme under Ledelsen af Finlands nye russiske Generalguvernør. Udgaven paa Russisk vil udkomme tre Gange om Ugen, og en Udgave i det finske Sprog vil udkomme een Gang om Ugen.

Czaren har sendt 50,000 Rubler ($25,000) til Hjælpekomiteen for dem, der blev stedt i Nød ved Jordrystelsen i Nærheden af Tiflis. Ca. 3,000 Mennesker er stedt i Nød. Omkring 1,000 Mennesker omkom under Jordrystelsen.

Influenza i London er i Tiltagende, og Forretningslivet begynder allerede at føle Trykket af alle de Sygdomstilfælde blandt Forretningsfolk og Arbejdere.

Englands Bank har atter købt Guld, nemlig £439,000 ($2,195,000) fra de Forenede Stater og £178,000 ($890,000) fra Tyskland.

700 Aars Jubilæum kan 1901 fejres af Byen Riga, og allerede nu begynder man at træffer Festforberedelser. Byen har for Øjeblikket 300,000 Indbyggere, og navnlig i de sidste 40—50 Aar har den udviklet sig betydelig.

Er der noget Sted nogen, som har nogen Indvending mod Macbeths Lampeglas?
Men anskaf det Nummer, som er lavet for Deres Lampe.
Forlang Kataloget.
Skriv til Macbeth, Pittsburgh, Pa.

Det døde Hav — dør? De seneste Efterretninger angaaende det døde Hav gaar ud paa, at Vandet stadig synker mere og mere. Denne Indsø, der allerede tidligere havde at opvise det stærkeste Saltindhold, som er iagttaget nogetsteds paa Jorden, har sit Tilløb fra Jordan og nogle andre mindre Floder.

Da nu Vandet i alle disse Floder efterhaanden i større og større Udstrækning er blevet afledet ved Vandledninger og Overrislingsarbejder, er Tilløbet til det døde Hav i tilsvarende Grad formindsket, og paa Grund af den stærke Fordampning er Vandet sunket saaledes ind, at Søen nu næsten ser ud som et tørt Saltleje.

I England brænder der daglig forsikret Ejendom til en Værdi af over en halv Mill. Kr.

Forholdet mellem Frankrig og Republiken San Domingo er i denne Tid meget spændt i Anledning af en Fordring, Frankrig har paa San Domingo paa $56,000. Den franske Konsul har afbrudt diplomatisk Forbindelse med San Domingo og har forlangt et fransk Krigsskib sendt til San Domingo, hvilket Forlangende er opfyldt. San Domingo Regeringen siges at have Pengene rede til Udbetaling.

Den sibiriske Jernbane, skal ombygges, siges der, førend den kan fuldføres, og dette vil koste $25,000,000. Oplysninger desangaaende er sendt til Statsdepartementet af Handelsagent Greener, Vladisvostock. Da Banen skulde fuldføres i en Fart, og saa billigt som muligt, blev der lagt 12 Punds Skinner i Stedet for 24 Punds. Broerne blev byggede af Træ. Som en Følge af denne Banes skrøbelige Tilstand, kan Togene kun køre med 24 Mils Fart i Timen, og endda med Fare for Livet.

Henri Dunant,

Stifteren af „Det Røde Kors."

En stor Krig førtes 1859 i Italien mellem Østrig paa den ene Side og Frankrig, som understøttede Viktor Emanuel, paa den anden. Vi har alle læst om Slaget ved Solferino i Norditalien. Napoleon den Tredie stod da paa sin Magts Tinde, og han overvandt Østrig, hvis Storhed fra den Dag begyndte at dale. Til Stede i Slaget var en Mand, som ingen lagde Mærke til, men som dog i det stille har gjort mere godt, end den franske Kejser gjorde under hele sin Regering. Han hed Henri Dunant. Med Forfærdelse saa han, hvor elendigt det var med de unge og kraftige Mænd, som efter Slaget laa henstrakte paa Marken, syge og saarede, uden at nogen tog sig af dem. Han hjalp saa mange, han kunde række, og flere sluttede sig til ham i Arbejdet. „Alle er Brødre", var hans Valgsprog, og han gjorde ikke Forskjel paa Ven og Fjende. Da Krigen var endt, skrev han en Bog paa 50 Sider og opfordrer deri alle barmhjertige Mennesker til at slutte sig sammen og i Tide sørge for, at Krigens Ofre kan faa Hjælp, om de er i Live. Den lille Bog anslog Hjertets Strenge, og dens Forfatter fik i Stand „Det Røde Kors", som vi alle har hørt nævne. Det er en Forening, der nu er udbredt iblandt alle Folkeslag, hvad Sprog de end taler, og hvilken Religion de end bekender sig til. Den er international, og det er dens Opgave at ruste sig i Fredstid ved at samle Midler og ved at uddanne Mænd og Kvinder, som i Tilfælde af Krig kan tage sig af de ulykkelige, der saares. Foreningen har sit Hovedsæde i Genf i Schweiz, men Grene af den findes i alle Lande. Vi hørte om den under den spansk amerikanske Krig, og nu under Boerkrigen i Sydafrika viser den sig ligeledes virksom.

Henri Dunant har dog ikke indskrænket sig til at prøve at lægge Krigens Saar; men han har ogsaa med Kraft arbejdet paa at faa afskaffet Krigen selv. Han vil, at Voldgiftsdomstole skal træde i Stedet for Sværdet, og til en vis Grad har det lykkedes ham at aabne Folkenes Øjne for, at det bør være saa.

Denne mærkelige Mand er født i Genf den 8. Maj 1828 og er saaledes paa Alder med Henrik Ibsen. Tilhørende en fornem og rig Familie, kunde han fra Barndommen af følge sin Lyst til at gøre vel. Som Stifter af „Det Røde Kors" kom han paa alles Læber. For omkring 30 Aar siden kappedes Fyrsterne om at vise ham Hæder, og enhver satte en Ære i at blive kendt med ham. Men da han havde opbrugt sin Formue i velgørende Øjemed og dertil

ET GODT HJEM HAR ALTID MUSIK.
Svært faa af os har Raad til at have $500 PIANOER og $250 ORGLER og endnu færre kan spille paa dem. En HOME MUSIC BOX vil fylde Pladsen for begge til en Pris, som den mindst bemidlede kan afse. Med den kan HVERSOMHELST spille de vanskeligste Stykker korrekt. Musikken er arrangeret paa Ruller med Staaltapper; intet Papir; intet som er udslideligt. Blide og kraftige Toner som paa et Orgel; spiller alle bekjendte Hymner og er af stor Hygge og Trøst for de gamle, de syge og besværede; underholder Selskab med Danser &c.; akkompagnerer Sang og er en Glæde for Børnene. Spiller over 1000 Stykker som De kan vælge i. Evigtudurligt Instrumnt. Tusinder af Anbefalinger fra tilfredse Kunder. "Saa meget bedre end vi ventede" siger de. Intet Legetøi, men saa billigt som et Legetøi. Vægt, i Box, 16 lbs. KUN $6.00, i en smuk Kasse, med Musik Sendes Dem pr. Express ved Modtagelsen af $3.00. Agenter tjener Penge. En hyrtig Salgsartikel. Send 2c Frimærke for Katalog. Adresser STANDARD MFG. CO., 45 Vesey St., NEW YORK; P. O. Box 2853. Dept. N 6

stiftet Gæld, fik Piben en anden Lyd. Det blev da saa smaat for ham, at han stadig maatte holde sig inde, fordi han ikke havde saa ordentlige Klæder, at han kunde vise sig paa Gaden. I sin Glanstid havde han som andre, der vækker almindelig Opsigt, faaet mange Misundere, som hviskede i Krogene, da Manden endnu var mægtig, men tog Bladet fra Munden, da han var bleven fattig og stod der ene og forladt. Hans Arbejdslyst blev dog ikke knækket af Ulykken. Han udgav Smaaskrifter og større Bøger for at kunne leve og betale sin Gæld; men de indbragte saare lidet, og hans gamle Misundere fandt megen Glæde i at strø Malurt i hans Livs Bæger. Til sidst havnede han i et Fattighus og behandledes som Fattiglem. En lysere Tid oprandt dog omsider for ham. For nogle Aar siden drog Dr. Bambirger ham frem af Glemselen og spurgte i et udbredt tysk Tidsskrift, om den civiliserede Verden kunde være bekendt at lade denne Menneskehedens Velgører leve saadan. Doktorens Ord slog ned i Sindene. Man tog den stakkels Mand ud af Fattighuset og satte ham ind i et godt Sygehjem i den lille By Heiden i Schweiz. Hans Navn blev erindret, og man kom i Hu, at det røde Kors er hans Værk. Enkekejserinden af Rusland skænker ham aarlig 4,000 Francs; Lægekongressen i Moskva 1897 gav ham enstemmig en Pris paa 5,000 Francs for det Arbejde, han har udført til Slægtens bedste; af det røde Kors fik han 3,000 Mark; af sit Fædreland Schweiz fik han i 1898 2,000 Francs, og samtidig gav Dronningen af Würtenberg ham 500 Mark. Han har nu nok at leve af; men hvad der trykker ham, er den Gæld, som ikke er betalt. Faar han Midler til at betale den, vil han med Glæde gaa i sin Grav.

Henri Dunant er et nyt Eksempel paa, hvorledes Verden lønner dem, der sætter sig ideelle Formaal og søge at gennemføre dem uden Hensyn til egen Fordel. Alligevel vil der fremdeles opstaa Mænd og Kvinder, som følger i saadanne ædle Menneskers Spor. Endnu lever det store Bud: Elsk din Næste som dig selv! Det troldelige: vær dig selv nok! er endnu ikke blevet Verdenslov.

Philippinoerne.

Prof. Jacob G. Shurman, Formand for Philippinerkommissionen, har nylig ladet en ganske interessant Afhandling „Vor Pligt over for Philippinoerne" komme for Dagens Lys. Han siger deri bl. a.:

„Vi har 40 a 50 Stammer at civilisere, og af disse har 7 a 8 over 3,000 Medlemmer hver. Paa Øen Luzon er der en Stamme med 1,500,000 Mennesker, der taler et Sprog lige saa forskellig fra de andres, som Spansk er fra Engelsk. En anden Stamme paa samme Ø har 600,000 Medlemmer med et ligesaa forskelligt Sprog og forskelligt Karaktertræk. Paa den store Ø Mindanao er der mange Stammer, fuldstændig forskellige fra hverandre. Paa Sulu-øerne træffer vi atter en helt anden Klasse indfødte, hvis Slaveri og Polygami har været saa meget omtalt. Disse er Muhamedanere, hvorimod de indfødte paa Luzon er romersk-katolske.

De katolske Præster har regeret paa Luzon nu saa længe, at de indfødte ikke kende, nogen anden Form paa Kristendom end deres Herredømme. Den romersk-katolske Kirke har været den raadende der i over 300 Aar, og det er egentlig dens Præster, og ikke de spanske Civil- eller Militærembedsmænd, der i disse Aarhundreder har styret Philippinerne. Af de $13,500,000, der aarlig bliver ydet fra Øerne, gik de $1,500,000 til Kirkens Underhold. Enhver lille Kirke modtog aarlig $500 til at klare sine Udgifter med, og Præsten fik $300. Vi maa indrømme, at den katolske Kirke har gjort et stort Arbejde blandt de indfødte, og tage det i Betragtning, naar vi sender Missionærer derned.

Der er stor Trang for Missionærer i Philippinerne, og det var ønskeligt, om mange maatte gaa derud snarest muligt; thi der er Arbejde nok for dem at gøre. De maa huske paa, at de der staar over for et Folk, der er undervist af Katolikker og fuldstændig uvidende om de forskellige protestantiske Kirkeafdelinger. Derfor vilde det ikke være heldigt at sende Missionærer fra forskellige Kirkesamfund, hvilket vilde bringe de indfødte i Vildrede, de vilde betragte det som lige saa mange forskellige Religioner. Lad dem blive stillede over for een katolsk og een protestantisk Kirke, saa kan de selv vælge.

Mindanao Øen vilde sikkert være den bedste at begynde Missionsarbejde paa, da den ikke saaledes som Luzon har været under katolsk Indflydelse, og de indfødte derfor mere villige vil antage Kristendommen i den Form, som Amerikanerne bringer dem den. Muligvis vilde det nu være farligt at sende Missionærer til det indre af Øen, men efterhvert som Forholdene ordnes, og de indfødte faar mere Tillid til Amerikanerne, vil der være en rig Mark for amerikanske Missionærer. Vi skylder Philippinoerne at give dem det bedste i vor Religion og Uddannelse.

Krigen paa Øerne maa nu i det væsentlige betragtes som afsluttet, og vore Tropper i det nordlige Luzon vil snart ikke have andet at gøre end at holde de urolige Røverbander i Tømme. Den organiserede Arme findes ikke mere — og derfor heller ikke den organiserede Opstand. De fleste af dens Ledere er fangne eller gaaet over paa vor Side.

Det vilde være uærligt at skylde alle Insurgentlederne for Falskhed og Troløshed. Mange af dem, som kæmpede mod Amerikanerne, var gennemtrængte af Idealet om Frihed og Uafhængighed, og blandt dem var maaske ogsaa Aguinaldo; men derfor maa vi ikke foragte dem.

En Grund til deres Modvillie over for Amerikas Herredømme er den, at de er gennemtrængte af Had til alle hvide Mænd. De forstaar ikke at skelne mellem de forskellige Nationer og betragter Spanierne som Repræsentanter for alle de hvide. Da disse gjorde Løfter og senere brød dem, tror Philippinoerne, at vi vil gøre ligesaa. Det vil vare flere Aar, før vi vil have vundet deres Tillid, og det sker ikke ved Ord men gennem Handlinger, der kan overbevise dem om, at vi holder, hvad vi lover."

„Derfor", siger Shurman, „har jeg opfordret baade Kongressen og Præsidenten til at indsætte Civil-Styrelse dernede, saa snart de militære Forhold tillader det. En jævn og simpel retfærdig Civil-Styrelse rundt omkring i de forskellige Provinser, der har underkastet sig, vil snart overbevise de indfødte om, at vi ikke vil undertrykke dem, men søge deres Bedste, hvorfor deres Tillid til os vil vækkes.

Det er meget sørgeligt, at Saloonerne fik Lov til at komme ind i Philippinerne. Dette har skadet Amerikanerne mere end noget andet derude. En drukken Amerikaner kan snart svække den Tillid, man har søgt at vinde; thi Philippinerne har ikke været kendt med Spiritus og dens Indflydelse før.

Nogle indfødte har erholdt en ganske god Uddannelse; men de fleste er jo uvidende, og derfor maa vi søge snarest muligt, at faa Skoler byggede og et godt Undervisningssystem indført blandt dem. De tørster efter Kundskaber, saa det vil ikke være vanskeligt at bringe dem den. Af Naturen kan de godt stilles ved Siden af de civiliserede Nationer, og staa endda maaske højere end disse i flere Heensender.

Først og sidst maa det hævdes, at det er en hæderlig Civil-Regering, som skal vinde dette Folk. Den bedste Mand i Amerika er ikke for god at sende til Philippinerne som Generalguvernør. Han maa vise sig som Folkets Ven og Velgører, saa skal Tilstandene paa Øerne snart forbedres, og vort Arbejde der skal bære sine Frugter.

En paalidelig lille Bog om Høns-eavl faas for 15 Cts. i Frimærker
Adr. Mads Larsen,
Cedar Co. West Branch, Ia.

"CARBOLINEUM AVENARIUS"
Overstrygningsfarve beskytter alt Træ mod Forraadnelse. Et radikalt Middel mod Hønselus. Sendes portofrit. Man vogte sig for Efterligninger. Cirkulærer frit.—Carbolineum Wood Preserving Co., MILWAUKEE, WIS.

Uhr og Kjæde for en Dags Arbejde.

Drenge og Piger kan faa et nikkelpletteret Uhr samt Kjæde og Charm for at sælge 1¼ Dusin Pakker af Bluine à 10 Cents Stykket. Send eders fulde Adresse med omgaaende Post, og vi vil sende Bluine portofrit samt en stor Præmieliste. Der forlanges ingen Penge. Skriv paa Engelsk. BLUINE CO. Box 305. Concord Junction, Mass.